
Mødedokument

B9-0136/2022

2.3.2022

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 132, stk. 2

om retsstatsprincippet og konsekvenserne af EU-Domstolens afgørelse
(2022/2535(RSP))

Jaak Madison, Gunnar Beck, Nicolaus Fest, Jean-Paul Garraud
for ID-Gruppen
Andrea Bocskor, Tamás Deutsch, Enikő Győri, Balázs Hidvéghi, Ádám
Kósa, Ernő Schaller-Baross

**Europa-Parlamentets beslutning om retsstatsprincippet og konsekvenserne af EU-Domstolens afgørelse
(2022/2535(RSP))**

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 5 i TEU, navnlig princippet om kompetencetildeling, nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som begrænsede EU's beføjelser,
- der henviser til artikel 31 og 32 i Wienerkonventionen om traktatretten fra 1969, som tillægger god tro og en bogstavelig tilgang til traktatfortolkning forrang og generelt begrænser anvendelsen af objektive og andre fortolkningskriterier til tilfælde af åbenbar absurditet og reel tvetydighed,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027¹,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget² (forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet),
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols (EU-Domstolens) dom af 16. februar 2022, Ungarn mod Parlamentet og Rådet, C-156/21, og dom af 16. februar 2022, Polen mod Parlamentet og Rådet, C-157/21,
- der henviser til den polske forfatningsdomstols dom K 3/21 af 7. oktober 2021, offentliggjort i Polens officielle tidende, Dziennik Ustaw, den 12. oktober 2021,
- der henviser til Kommissionens begrundede forslag af 20. december 2017 i henhold til artikel 7, stk. 1, i TEU om retsstatsprincippet i Polen: forslag til Rådets afgørelse, hvorved det fastslås, at der er en klar fare for, at Republikken Polen groft overtræder retsstatsprincippet (COM(2017)0835),
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2018 om et forslag om at opfordre Rådet til i henhold til artikel 7, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, at fastslå, at der er en klar fare for, at Ungarn groft overtræder de værdier, som Unionen bygger på³,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. september 2020 med titlen "Rapport om retsstatssituationen 2020 – Retsstatssituationen i Den Europæiske Union" (COM(2020)0580),

---

¹ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11.

² EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 1.

³ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 66.

- der henviser til erklæringerne fra Rådet og Kommissionen af 16. februar 2022 om retsstatsprincippet og konsekvenserne af EU-Domstolens afgørelse,
  - der henviser til sin beslutning af 10. juni 2021 om retsstatssituationen i Den Europæiske Union og anvendelsen af forordning (EU, Euratom) 2020/2092⁴ om konditionalitet,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union fastslår, at "Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal. Dette er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikke-forskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd";
  - B. der henviser til, at artikel 5, stk. 3, i TEU fastslår, at Unionen i medfør af nærhedsprincippet kun handler på de områder, der ikke hører ind under dens enekompetence, hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne;
  - C. der henviser til, at artikel 7 i TEU fastsætter proceduren for at indlede traktatbrudsprocedurer mod en medlemsstat, når der er en klar risiko for krænkelse af EU's værdier som fastsat i artikel 2 i TEU;
  - D. der henviser til, at EU som en international organisation stadig er bundet af folkeretten, og at EU-Domstolen – en traktatbaseret domstol og i kraft af at medlemsstaterne har undertegnet Wienerkonventionen om traktatretten – stadig er bundet af fortolkningsreglerne og andre bestemmelser i konventionen;
  - E. der henviser til, at der ikke er nogen generel beføjelse i EU-traktaterne, som giver EU-institutionerne mulighed for at håndhæve dens fortolkning af retsstatsprincippet i hele EU;
  - F. der henviser til, at Parlamentet og Rådet den 16. december 2020 vedtog forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet, som indfører en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget i tilfælde af, at en medlemsstat overtræder retsstatsprincippet; der henviser til, at forordningen for at nå dette mål giver Rådet mulighed for på forslag af Kommissionen at vedtage beskyttelsesforanstaltninger såsom suspension af betalinger fra Unionens budget eller suspension af godkendelsen af et eller flere programmer, der skal betales via dette budget;
  - G. der henviser til, at Polen og Ungarn gav afkald på deres vetoret mod denne forordning og godkendte forordningen i afventning af udfaldet af en dom fra EU-Domstolen; der henviser til, at Ungarn og Polen i marts 2021 anlagde sag ved EU-Domstolen med påstand om annullation af forordningen med den begrundelse, at EU overskred sine beføjelser ved vedtagelsen af forordningen, eftersom det manglede et retsgrundlag i

---

⁴ EUT C 67 af 8.2.2022 s. 86.

traktaterne;

- H. der henviser til, at forordningens påståede formål er at beskytte Unionens budget mod virkninger som følge af tilstrækkeligt direkte tilsidesættelser af retsstatsprincippet;
- I. der henviser til, at Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Sverige, Spanien Tyskland og Kommissionen indtrådte i sagen ved Domstolen til støtte for Parlamentet og Rådet;
- J. der henviser til, at EU-Domstolen afviste de søgsmål, som Ungarn og Polen havde anlagt, i deres helhed; der henviser til, at Domstolen fastslog, at EU handlede inden for sine beføjelser, og at forordningen ikke påvirkede retssikkerheden eller omgik artikel 7 i TEU;
- K. der henviser til, at der ikke findes nogen EU-dækkende juridisk definition af, hvad begrebet "retsstatsprincippet" dækker over; der henviser til, at Kommissionen på den ene side forsøger at binde medlemsstaterne til EU-retten og placere Unionen hierarkisk over medlemsstaterne, mens den på den anden side forsøger at udskifte det traditionelle indhold af retsstatsprincippet ved at opbygge et subjektivt sæt af værdier og principper; der henviser til, at EU tidligere har benyttet processen med at påberåbe sig krænkelse af retsstatsprincippet til politiske formål;
- L. der henviser til, at artikel 7 i TEU blev iværksat mod Ungarn den 12. september 2018 og mod Polen den 20. december 2017;
- M. der henviser til, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (EMD's) instrumentalisering af retsstatsprincippet med henblik på at fordømme Polen efter dets reform af domstolene er bekymrende, eftersom dette område udelukkende hører under den pågældende medlemsstats nationale kompetence; der henviser til, at der i øjeblikket verserer 94 sager mod Polen ved EMD, hvoraf de fleste blev anlagt mellem 2018 og 2022 efter omstruktureringen af det polske domstolssystem;
- N. der henviser til, at der er en reel risiko for, at Kommissionen udnytter forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet som instrument over for Polen, Ungarn og andre stater, der insisterer på, at deres traditionelle værdier og deres egen lige så legitime fortolkning af retsstatsprincippet har forrang; der henviser til, at denne forordning er et stærkt politisk tvangsmiddel, der potentielt truer alle medlemsstater; der henviser til, at Kommissionen viser andre tilgange, når det drejer sig om andre medlemsstater, som f.eks. Malta;
- 1. gentager, at EU har handlet ultra vires ved at vedtage forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet, idet det har overskredet de beføjelser, som medlemsstaterne har tillagt det; fastholder endvidere, at forordningen er i strid med retssikkerhedsprincippet; afviser derfor forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet i sin helhed; mener endvidere, at forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet er i strid med princippet om enstemmighed i artikel 7 i TEU og derfor udgør en overtrædelse af EU-retten;
- 2. henleder opmærksomheden på, at flere af medlemsstaternes retsregler knytter forskellige definitioner til begrebet "retsstatsprincippet", og at denne uensartethed i

national ret bør respekteres og hyldes, og ikke ignoreres eller fjernes; understreger, at der findes masser af akademisk forskning i komparativ ret, som viser, at der ikke er nogen fælles forståelse af retsstatsprincippet; mener, at denne mangel på begrebsmæssig enighed på EU-plan vil give anledning til retsusikkerhed og åbne mulighed for politisk indblanding, hvilket i sig selv er en overtrædelse af retsstatsprincippet; opfordrer alle medlemsstaterne til at respektere magtens tredeling som et væsentligt aspekt af retsstatsprincippet;

3. understreger, at hver enkelt medlemsstat har sin egen nationale identitet og sine egne forfatningsmæssige traditioner, som er i overensstemmelse med europæiske værdier, og som altid skal behandles med respekt, objektivitet og under hensyntagen til princippet om lighed; understreger, at retsstatsprincippet er en grundlæggende værdi for alle medlemsstaterne; udtrykker bekymring for, at misbruget af begrebet retsstatsprincippet til politiske formål ødelægger den gensidige tillid og det loyale samarbejde mellem medlemsstaterne;
4. understreger, at aftalen om budgettet ikke må misbruges til politisk pres og til afpresning af medlemsstater; mener, at enhver suspension af betalinger fra Unionens budget til en medlemsstat, som fastsat i forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet, ville udgøre en uberettiget berigelse, eftersom medlemsstaterne bidrager til EU-budgettet ud fra antagelsen om, at de modtager betalinger fra EU til gengæld; mener endvidere, at enhver suspension af betalinger fra EU's side bør føre til, at der anlægges sag ved en domstol om uberettiget berigelse;
5. er uenig i EU-Domstolens standpunkt om, at forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet ikke udgør en straf; mener, at konditionalitet vil blive endnu en politisk sanktionsmekanisme ud over artikel 7-procedurer, som derved vil gøre det muligt at omgå de strenge proceduremæssige krav om enstemmighed i artikel 7; fordømmer det forhold, at medlemsstaterne, navnlig Ungarn og Polen, vil blive straffet uforholdsmæssigt hårdt i kraft af denne dobbelte sanktionsmekanisme, som EU har skabt;
6. udtrykker sin bekymring over EU-Domstolens retslige aktivisme og juridiske akrobatik for at konkludere, at forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet ikke har til formål at straffe medlemsstaterne; udtrykker endvidere bekymring over Domstolens føderalistiske tilgang, som uundgåeligt vil føre til en yderligere udhuling af medlemsstaternes nationale suverænitet; opfordrer Domstolen til at overholde artikel 31 og 32 i Wienerkonventionen om traktatretten;
7. bemærker, at EU-Domstolen gradvist forsøger at indføre "værdierne" i artikel 2 i TEU, navnlig retsstatsprincippet, som er et juridisk vagt og subjektivt begreb, i EU-rettens forrang; fordømmer det pres, som EU udøver, og som gør udbetalingen af EU-midler betinget af respekt for disse "værdier";
8. minder om, at begrebet retsstatsprincippet ikke bør defineres af Kommissionens subjektive fortolkning; beklager, i hvilken udstrækning Kommissionens rolle som traktaternes vogter er blevet nedbrudt, eftersom Kommissionen synes at vælge og vrage, hvilke medlemsstater den forfølger efter påståede krænkelse af Unionens værdier og ukorrekt anvendelse af EU's primære og afledte ret;

9. opfordrer Kommissionen til ikke at benytte forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet eller noget andet redskab til at lægge pres på medlemsstaterne i forbindelse med håndteringen af specifikke sager inden for nationale kompetenceområder; opfordrer Kommissionen til ikke at bruge beskyttelsen af retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder som påskud for at lægge politisk pres på visse medlemsstater for at ændre politikker, der hører ind under medlemsstaternes kompetence;
10. udtrykker sin dybe bekymring for, at foranstaltninger i henhold til forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet, lige som det er tilfældet med artikel 7-procedurer, vil blive gennemført for at fremme politiske idealer og svække visse medlemsstaters legitimitet;
11. bemærker, at EU navnlig går efter Polens og Ungarns suveræne regeringer på grund af deres modstand mod EU's migrationspolitik og politikker, der fremmer samfundsmæssig liberalisme;
12. gentager, at medlemsstaterne er og forbliver herrer over traktaterne; opfordrer til en reform af EU i retning af et Europa, der værner om vores europæiske nationers og folks suverænitet og identitet;
13. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at opgive deres økonomisk og politisk katastrofale centraliserende vision om en "stadig snævrere union", og opfordrer i stedet til en mere begrænset form for europæisk samarbejde, der respekterer EU's begrænsninger som fastsat i traktaterne og er i overensstemmelse med principperne om national suverænitet, demokrati, gennemsigtighed, streng subsidiaritet og ansvarlighed;
14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Ungarns regering og parlament og Polens regering og parlament.